

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

u.å.

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 63 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Det er, hvem skal j' vel drøkke men somme
tider har j' id noget på hjerterne overfor mine børn.
Når j' har talt så meget om, hvor nær j' er
gud at nå faderens alder, så er det for at lægge
Eder på orde, at takke for hver dag der gænger
flere, jo mere. Der er dog mere at huske på end at tælle
Der er det bedste. Et vers j' ~~selvfølgelig~~ holder af
indeholder en bøn der i særlij grad ligger mig på
side. Guds ord det er vort anvjeds, ~~er~~
det er vor et medarves. Og det er mit og et af mange
mit brøderens ønsker, at de mine børn og døtne ofte Eder
med holdt fast ved det. Der er ingen der ved hvad
fortiden gemmer for os, eller når de sidste stridige
tider for de kristne kommer, men ventroen vides
dog den kan være over at holde for livet allerede
nu. Vi omgås mange så kaldte fortænkere, og det
er en nødt til, og det lader sig også gjøre, men der er en
slags fortænkere vi skal vakte os for, det taler alle tante
syndt om, og måske glibes da fader, det er spotterne
værker j' at en fortænkere er spotte, så undgå j' ham
det mest umulige, selv om det ellers er et. væp mæder
gypeligt minnske, fordi det enten bliver blødt kamp,
som j' kæmpe ikke venter, eller frygter, eller det bliver
taushed, som i sådant tilfælde bliver det samme som
blodlutning. Sagen er jo den, at gud vil give os som
vidnes, jo de tider kan komme igen, hvor de kræns
blodvinder. Men selv i så humane tider som vor,

Kan videnskaben være vandskæftet nok, for det kan
heller ikke nægtes at vidne ud over hvad der personlig
sædvanhed, og opmærksomhed for hvad man tror på er vist
fyldende for mange. men det gælder om at være lydhør
overfor, hvor man ikke med sig, det vil sige øjeblik kan
let dømmes fra en. I har lige i disse dage haft et
eksempel, da det gik på en bryllup, kendte jeg bedre
holdt øje blikket fast, end det somme tider er lydhør
men hvor man kan huske på de øjeblikke man
dømt. Bitter overgødning og matts bitterhed
gæde. men vidner hær bærer sig til, så med os
ikke gæde, at han ikke skal være kendt ved ham
at han skal kendes ved os. Gud giv os hjælp
til at være på, gud giv at vi ikke dødt på
hæder prøv, end vi kan bestå.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe

Nr.